

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Tabula in sequente[m] tractatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

De diuina charitate. Sermo I

ria patri et filio et spūsancto: decantat in fine psalmodi oēs corpus incuruant simul cū capite. Tertio cōstitit hic homo in genuflexione. Genuflexum nāq; cū adoramus corpus xp̄i: in omnib; moribus huiusmodi profitētes nos subditos deo: qui est benedictus in secula seculorum. Amen.

Explicitus est tractatus de timore iudiciorum dei.

Tabula in sequentē tractatum.

De diuina charitate	Sermo. f.
De diuina charitate	Sermo. ij.
De diuina charitate	Sermo. iij.
De diuina charitate	Sermo. iiii.
De diuina charitate	Sermo. v.
De diuina charitate	Sermo. vj.
De diuina charitate	Sermo. vij.

Incipit tractatus de diuina charitate: cōpilatus per reuerēdū sacre theologie doctorē magistrū Robertū de Licio ordinis minorū. In quo ostēdit cū omni veritate sacrosanctę scripture: qualiter deus benedictus quātum in se est oibus peccatorib; offert indulgētiā et remissionem peccatorū: neminē excludens a salutis via cuius sunt sermonis septē.

Venite ad me

oēs qui laboratis et onerati estis: et ego reficiam vos. Verba sunt redēptoris nostri iesu xp̄i originaliter Mat. xj. Inestimabilem charitatem dei qua hoies diligit impugnat sepenumero hi qui a pctis desistere uolūt. Ipsi nāq; impio ac sacrilego ore suo asserunt optimū deū fore cām dānatōnis eorū: quasi nec hoīs merita in aliquo profint nec ipso iniquis sua malicia valeat impunitari. Hoc errore illi pleriq; audaciam in malo perseverādi suscipiūt: pniāq; negligūt delictorū suorū. Nihil inquit interest qualis q̄sq; sit siue bonus siue malus: cū deus quosdam sic habeat odio

ut etiā post diurnā in hūritibus p̄mentia reprobet: quosdam autē diligit ut frequentata impietas sua antiquarag malicia ipsos nō phibeat saluos fieri. Cōtra hūmōi genus hoim acriter insistēdum esse celsi. Ad quorū cōfusions deus creui in presenti tractatu de charitate dei ad hoies tā bonos q̄ malos copiosius differere. Ostēdā equidē q̄ quātū est ex parte diuine clemētie nullus quātūcumq; sit scelestissimus ac flagitiosus expellit a salute: immo ut sic dicam oēs peccōres mūdi dulcissime blāde et amoro sissime inuētāt ut salui fiant: ut p̄z in verbis propositis in thēmate n̄ro. Que verba et si a chulsto clamante in templo dicta sint tñ extēdūt ad quoslibet peccatores: qui sunt vel erunt vsq; ad cōsummationem seculi. Clamat itaq; dominus iesus christus ex abundantia charitatis sue: et dicit Venite ad me etc. Ab ipso instructione nostra notare possumus septem ignitas flammās de diuina charitate erga miseros igrotatosq; peccatores.

Prima dicitur facilitas: cū dicit: Venite.

Secūda dicitur suauitas: cum dicit: ad me.

Tertia dicitur generalitas: cū dicit: oēs.

Quarta dicitur multiplicitas: cum dicit: qui laboratis.

Quinta dicitur grauitas: cū subiungit: et onerati estis.

Sexta dicitur p̄ciositas: cū subdit: et ego.

Septima dicitur gratiositas: cū concludit: reficiam vos.

Et cū singulas has flammās difficile sit in vno sermone explicare dicem; de ipsis in septē sermonibus bene distinctis. In hoc deo primo primam suscipiamus elucidare flammā que dicitur facilitas. Cuius sensus est: q̄ deus omps neminem violētat neq; cogit ut salu; aut reprob; fiat et cū omnes sint liberi facillime possunt saluari. Que veritas sub triplici cōclusionē declaratur.

Prima dicitur volūtatis.

Secūda dicitur gratiositatis.

Tertia dicitur exēplaritatis.